

Arrest

nr. 87 033 van 6 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die beiden verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 2 mei 2012 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 maart 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juli 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. JACOBS loco advocaat L. LUYTENS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers kwamen op 2 februari 2012 aan op Belgisch grondgebied en dienden diezelfde dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 29 maart 2012 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers werden hiervan per aangetekend schrijven van 30 maart 2012 in kennis gesteld.

Dit vormen de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

- ten aanzien van eerste verzoeker:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Beno-Yurt, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. Sinds september 2004 bent u traditioneel en op 17 maart 2008 officieel gehuwd met D.(...) M.(...) (O.V.6.952.591). Samen hebben jullie één dochter D.(...) A.(...).

Uw problemen in uw land van herkomst zijn begonnen naar aanleiding van de dood van uw moeder. Op 9 september 2002 werd zij, samen met haar baas Z.(...) A.(...), het hoofd van de lokale administratie, in een aanslag om het leven gebracht. Er werd een onderzoek ingesteld dat officieel vaststelde dat uw moeder door terroristen vermoord werd. U denkt echter dat de autoriteiten achter haar dood zitten aangezien haar baas verdacht werd van hulp aan de rebellen.

Op 1 maart 2005 werd u op straat door onbekende gemaskerde mannen overmeesterd en in hun wagen getrokken. U werd geslagen en ondervraagd over voor u onbekende documenten. Na een half uur werd u terug uit de auto gegooid. Na dit incident besloot u op de eerstvolgende dag naar Pjatigorsk te vertrekken, waar uw vrouw reeds studeerde. Gedurende vijf jaar verbleef u daar op verschillende adressen totdat jullie op 25 mei 2010, na uw studie, besloten terug te keren naar Tsjetsjenië. Op 27 mei 2010 werd er op de deur van uw huis geklopt en u werd door een onbekend persoon naar buiten geroepen. Daar werd u aangevallen en meegenomen in een wagen. Gedurende enkele uren werd u op een onbekende plaats vastgehouden en geslagen. U werd opnieuw ondervraagd over de betreffende documenten en gevraagd of u rebellen kende. De volgende morgen werd u door uw buurman bewusteloos gevonden op straat. U werd vervolgens overgebracht naar uw tante in Gvardeyskoye waar u tot aan uw vertrek ondergedoken verbleef, aangezien u vermoedde dat uw belagers dachten dat u dood was na dit laatste incident.

Na de aanmaak van uw interne paspoort en het feit dat uw buurman u een convocatie bracht en vertelde dat hij verdachte wagens in jullie straat zag, vertrok u op 29 januari 2012 met een taxi van Gvardeyskoye naar Mazdok samen met uw tante en uw gezin. Daar betaalde uw tante geld aan de smokkelaar en vertrokken jullie verder naar Oekraïne om vervolgens daar over te stappen in een minibus die jullie naar België bracht op 2 februari 2012. Diezelfde dag diende u uw asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, diploma en huwelijksakte, het binnenlands paspoort en diploma van uw vrouw, de geboorteakte van uw kind, het dossier in verband met het overlijden van uw moeder, het onderzoeksverslag van uw nieren en een medisch attest.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie. Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U vreest dat u en uw familie gevaar zouden lopen bij een eventuele terugkeer naar uw land van herkomst omwille van uw problemen naar aanleiding van de dood van uw moeder. Het Commissariaat-generaal verklaart uw asielrelaas echter ongeloofwaardig omwille van de volgende redenen.

In de eerste plaats stelt het Commissariaat-generaal zich ernstige vragen met betrekking tot uw houding die allerm minst in overeenstemming is met uw verklaarde vrees. Zo verklaart u dat u een laatste keer werd meegenomen op 27 mei 2010, waarna u na uw vrijlating de daaropvolgende dag, bij uw tante in Gvardeyskoye ondergedoken leefde tot aan uw vlucht eind januari 2012. (CGVS p. 12, 20) Na uw vrijlating tot aan uw vlucht uit uw land van herkomst, eind januari 2012, is er niets meer voorgevallen met betrekking tot uw vervolgingsprobleem. (CGVS p. 20) Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u gedurende anderhalf jaar afwachtte om te vertrekken hetgeen afbreuk doet aan de ernst en geloofwaardigheid van uw asielproblemen. Zo kan men redelijkerwijs verwachten dat een asielzoeker, die het slachtoffer werd van dergelijke incidenten, alles in het werk stelt om zichzelf en zijn

familie zo snel mogelijk in veiligheid te brengen. U daarentegen leeft gedurende ongeveer anderhalf jaar bij uw tante in Gvardeyskoye voordat u besluit te vertrekken. Geconfronteerd met uw onlogische en risicovolle houding stelt u dat u nog hoopte dat alles in orde kwam maar uw familielid overtuigde u om te vertrekken voor de veiligheid van zowel u als uw familie. (CGVS p. 21) Deze redenering kan het Commissariaat-generaal niet overtuigen. Wel vermeldde uw buurman dat er een verdachte wagen regelmatig door de straat reed, en ontving u eind december 2011 een convocatie. (CGVS p. 20-21) U verklaart echter dat uw buurman u dit nieuws meldde en ook de convocatie bracht twee weken nadat uw paspoorten klaar waren. (CGVS p. 21) Het Commissariaat-generaal wil dan ook opmerken dat dit niet de reden van uw vlucht kon zijn, aangezien u zelf verklaart dat u deze convocatie verkreeg nadat uw paspoorten, opgemaakt om te vluchten, reeds verkregen waren. (CGVS p. 23) Daarenboven heeft u betreffende deze convocatie bijzonder weinig kennis, hetgeen verder uitgebreider behandeld zal worden.

Vervolgens is uw gedrag betreffende de opmaak van uw binnenlandse paspoort allerminst aannemelijk gezien uw vermoeden dat uw belagers dachten dat u dood was na het incident eind mei 2010 en dat u om die reden niet meer in de openbaarheid wilde komen. (CGVS p. 20) U verklaart dat u uw binnenlands paspoort verkregen had, via de man van uw nicht die werkzaam is bij de politie in december 2011. (CGVS p. 5-6) Echter, het is bijzonder vreemd dat u riskeert om een binnenlands paspoort, waarvan uw vrouw beweert dat dit document volkomen legaal is, te laten opmaken in de periode waarin u ondergedoken zat bij uw tante, als u vermoedt dat uw belagers denken dat u overleden bent na die laatste arrestatie. (CGVS vrouw p. 4) Het Commissariaat-generaal stelt vast dat de overheid, en in het verlengde uw belagers, op deze wijze te weten konden komen dat u hoegenaamd niet overleden bent, aangezien een intern paspoort op uw naam werd aangemaakt. U stelt dat u niet van plan was om eeuwig ondergedoken te blijven zitten zonder paspoort. (CGVS p. 22) Deze uitleg kan het Commissariaat-generaal niet overtuigen gezien de gevaarlijke en potentieel nefaste gevolgen van deze ondoordachte handeling. Door een nieuw paspoort aan te vragen is er een reële mogelijkheid dat de overheden zouden ontdekken dat u niet overleden bent, waardoor u opnieuw intensief vervolgd zou kunnen worden.

Tot slot verklaart u tijdens het interview op het Commissariaat-generaal dat u tijdens uw onderduikperiode uw diploma bij de decaan in Pjatigorsk bent gaan afhalen. (CGVS p. 25) Deze handeling komt eveneens niet overeen met uw verklaarde vrees aangezien u stelde dat u niet meer buitenkwam toen u ondergedoken leefde omdat u vermoedde dat uw belagers dachten dat u dood was. (CGVS p. 20) Het Commissariaat-generaal merkt echter op dat het allerminst aannemelijk is dat een asielzoeker, die vervolgd wordt en mishandeld geweest is door de autoriteiten, de relatieve veiligheid van zijn onderduikadres opgeeft om zijn diploma af te gaan halen bij zijn decaan. Op die manier verlaat u uw onderduikadres om een diploma te gaan afhalen waardoor u riskeert om ontdekt of tegengehouden te worden, zeker aangezien u geen intern paspoort, afgenomen na uw laatste asielincident in mei 2010, op zak had. (CGVS p. 22) Geconfronteerd met uw onlogisch gedrag stelt u dat u het diploma toch niet op dezelfde dag als uw aanval ging afhalen. (CGVS p. 25) Het Commissariaat-generaal wijst uw verklaring voor deze handeling af en stelt dat het redelijkerwijs van een asielzoeker verwacht mag worden dat zijn handelingen in overeenstemming zijn met zijn verklaarde vrees, hetgeen in casu niet het geval is. Een diploma is immers geen noodzakelijk en onmisbaar document, en de afhaling ervan brengt reële en zware risico's met zich mee. Uw gedrag dat allerminst in overeenstemming is met uw vrees en de ernst van uw problemen, ondergraaft uw geloofwaardigheid op nefaste wijze.

Ten tweede wordt uw geloofwaardigheid aangetast door uw geringe kennis met betrekking tot uw asielproblemen. In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er immers van uitgaan dat een asielzoeker ernstige pogingen onderneemt om meer informatie te verkrijgen met betrekking tot zijn asielproblemen waarvan hij geen directe kennis heeft, hetgeen u in casu nagelaten heeft. Vooreerst heeft u een beperkte kennis met betrekking tot de convocatie die op uw naam kwam op 28 december 2011. (CGVS p. 23) Zo weet u niet wanneer u zich moest aanmelden. (CGVS p. 23) U stelt dat u naar een rechercheur moest gaan maar wat zijn naam is weet u niet, noch kan u vertellen bij welke dienst u zich moest aanmelden. (CGVS p. 23) Daarenboven blijft u ook vaag met betrekking tot de evolutie van uw problemen. Zo stelt u dat u niet geïnformeerd heeft naar de huidige stand van zaken in verband met uw asielproblemen aangezien dit veel geld kost, en u er niet aan dacht. (CGVS p. 24) U weet niet of de autoriteiten langskwamen bij uw familie, noch kan u zeggen of u officieel gezocht wordt. (CGVS p. 24) Het Commissariaat-generaal aanvaardt uw beperkte verklaringen betreffende de evolutie van uw asielproblemen niet. Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen bovendien op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en doen bijgevolg afbreuk aan uw beweerde vrees voor vervolging. In alle redelijkheid kan het Commissariaat-generaal er immers van uitgaan dat een asielzoeker die om zulke zware problemen zijn land van herkomst moet verlaten, op zijn minst geïnteresseerd is in de actuele stand van deze asielproblemen. Echter, het Commissariaat-

generaal stelt vast dat u deze verwachting hoegenaamd niet inlost. U verklaart uw geringe kennis door middel van het feit dat u er niet aan dacht en het veel geld kost. (CGVS p. 24) Deze uitleg versterkt het Commissariaat-generaal in zijn opvatting dat u weinig geïnteresseerd bent in de actuele situatie van uw problemen. Daarenboven merkt het Commissariaat-generaal op dat u een belangrijke informatiebron heeft in uw land van herkomst, namelijk de man van uw nicht. U verklaart dat hij bij de politie werkt en dat hij u geholpen had met het regelen van uw reisdocumenten en het verkrijgen van het dossier van het overlijden van uw moeder. (CGVS p. 5 en 8) Het Commissariaat-generaal vraagt zich vervolgens af waarom u niet meer informatie via deze persoon gevraagd heeft met betrekking tot uw convocatie of de huidige stand van zaken van uw asielproblemen waarop u stelt dat u het niet zou weten, en dat u uw gezin veilig wilde stellen. (CGVS p. 23 tot 25) Deze uitleg verschoont geenszins uw afwachtende en ongeïnteresseerde houding. Uw klaarblijkelijke en onaanvaardbare onwetendheid over zaken die de essentie van uw vervolgingsproblemen in de Russische Federatie betreffen ondermijnen uw geloofwaardigheid en bijgevolg de geloofwaardigheid van uw problemen verder.

Ten derde aanvaardt het Commissariaat-generaal uw verklaringen met betrekking tot uw reisroute niet. Zo verklaart u enkel met uw binnenlands paspoort gereisd te hebben, zonder visum en zonder dat er valse documenten gebruikt werden. (CGVS p. 8) U reisde op de achterbank van een minibus van Oekraïne naar België en kon vanuit dit voertuig naar buiten kijken, net zoals de mensen van buiten u konden zien. (CGVS p. 9 en 10) U verklaart dat niemand in de wagen gecontroleerd werd, u moest geen documenten laten zien of er werden u geen vragen gesteld. (CGVS p. 10) U heeft geen grenspost gezien, noch enige andere tekenen van mogelijke controles. (CGVS p. 10) Het Commissariaat-generaal acht het bijzonder ongeloofwaardig dat u zonder enige vorm van persoonlijke controle en zonder de vereiste documenten de grens van de Schengen-zone illegaal bent overgestoken. Uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt immers dat er aan de Schengengrenzen zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over identiteit, reisdocumenten en reisbedoelingen, en dit op strikt individuele wijze. Na confrontatie met deze zware controles stelt u dat jullie niet over de grens reden, u weet het niet. (CGVS p. 11) Uw argumenten kunnen het Commissariaat-generaal echter niet overtuigen waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ondermijnd wordt. Daarenboven kon u niet vertellen via welke landen u gereisd bent of via welk land u de Schengenzone bent binnengekomen. (CGVS p. 10) U kon geen documenten ter staving van uw reisweg voorleggen, noch werden er enige afspraken gemaakt met uw chauffeur voor in het geval van eventuele controles. (CGVS p.10). Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precare onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van deze reis. Opnieuw hollen uw vage verklaringen uw algehele geloofwaardigheid uit.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan er op basis van de voornoemde redenen geen geloof gehecht worden aan de vervolgingsfeiten waarop u uw asiel baseert. Er dient dus besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De documenten die u voorlegt kunnen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas niet herstellen. Uw binnenlands paspoort, diploma en huwelijksakte, het binnenlands paspoort en diploma van uw vrouw en de geboorteakte van uw kind bewijzen op voldoende wijze de identiteit en opleiding van u en uw gezinsleden hetgeen niet betwist wordt door het Commissariaat-generaal. De andere documenten, namelijk het dossier in verband met het overlijden van uw moeder, een onderzoeksverslag van uw nieren en bijhorend medisch attest zijn niet van die aard dat zij de geloofwaardigheid van uw

asielrelaas kunnen herstellen. Zo bevestigt het dossier van uw moeder, waarin de volgende documenten zitten: een adresbevestiging, een overlijdensakte, een document in verband met de start van het onderzoek, de akte van werkongeval, de registratie van het overlijden van uw moeder, haar werkaanstelling, de aanvraag tot inschrijving in het misdaadregister, een attest dat u het tiende jaar startte op school, het positief antwoord van de procureur om een crimineel onderzoek te starten, drie getuigenverklaringen, het onderzoek van het lichaam, het onderzoeksprotocol van de voorwerpen en de beschrijving bij het protocol, het feit en de omstandigheden waarin zij overleden is, hetgeen niet in twijfel getrokken wordt door het Commissariaat-generaal. Het onderzoeksverslag van uw nieren dd. 11 juni 2010 en het verbonden medisch attest dd. 20 juni 2010 stellen enkel vast dat u nierproblemen gekend heeft. Omtrent de specifieke reden van deze nierproblemen spreken deze documenten zich niet uit waardoor zij niet als sluitend bewijs van uw asielincidenten kunnen dienen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- ten aanzien van tweede verzoekster:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U bent afkomstig uit Beno-Yurt, Republiek Tsjetsjenië, Russische Federatie. U bent traditioneel en officieel gehuwd met D.(...) A.(...) (O.V.6.952.591). Samen hebben jullie één dochter D.(...) A.(...).

U had geen persoonlijke problemen in uw land van herkomst en steunt uw asielaanvraag op de problemen van uw man. Uw man kende problemen vanaf de moord op zijn moeder in 2002.

Op 1 maart 2005 werd uw man door onbekende gemaskerde mannen meegenomen en ondervraagd over documenten die zijn moeder gehad zou hebben. Na dit incident besloot uw man op de eerstvolgende dag naar Pjatigorsk te vertrekken, waar u studeerde. Gedurende vijf jaar verbleef u daar op verschillende adressen totdat jullie op 25 mei 2010, na jullie studie, besloten terug te keren naar Tsjetsjenië. Op 27 mei 2010 werd er op de deur van uw huis geklopt en uw man ging naar buiten omdat hij dacht dat het een vriend was. Enkele uren later, in de vroege ochtend op 28 mei 2010 stond de buurman voor uw deur en hij vertelde u dat hij uw man gevonden had. Jullie gingen vervolgens naar zijn tante waar jullie tot aan jullie vertrek ondergedoken verbleven. Op 29 januari 2012 verliet u, samen met uw gezin, uw thuisland. Op 2 februari 2012 bereikte u België en diende diezelfde dag uw asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties.

Ter staving van uw asielrelaas leggen jullie volgende documenten neer: uw binnenlands paspoort, diploma en huwelijksakte, het binnenlands paspoort en diploma van uw man, de geboorteakte van uw kind, het dossier in verband met het overlijden van uw schoonmoeder, het onderzoeksverslag van de nieren van uw man en zijn medisch attest.

B. Motivering

U baseert uw asielaanvraag op de problemen van uw echtgenoot, D.(...) A.(...) (O.V.6.952.591). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag heeft het Commissariaat-generaal beslist tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatus en weigering van de status van subsidiaire bescherming omdat het asielrelaas van uw echtgenoot niet geloofwaardig bleek. Bijgevolg kan ook, wat u betreft, niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing van uw man werd als volgt gemotiveerd:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In hun “middel” gaan verzoekers akkoord met de zienswijze van de bestreden beslissingen dat de loutere herkomst uit Tsjetsjenië niet volstaat voor de erkenning als vluchteling en dat een individuele beoordeling zich opdringt. Verzoekers stellen verder dat hun geloofwaardigheid in twijfel getrokken wordt op grond van subjectieve interpretaties in plaats van objectieve gegevens. Eerste verzoeker werd, zo stellen verzoekers, inderdaad in mei 2010 voor het laatst gearresteerd, maar hij vertrok niet onmiddellijk uit het land omdat hij besloot om onder te duiken en af te wachten in de hoop dat het nog goed zou komen. Verzoekers wijzen er tevens op dat een vertrek enige voorbereiding vraagt en dat hun

afwachtende houding hen niet kan verweten worden omwille van de persoonlijkheid van eerste verzoeker die door de gewelddadige dood van zijn moeder een passieve houding heeft ontwikkeld. Verzoekers benadrukken dat de gewelddadige dood van de moeder van eerste verzoeker en haar professionele positie door de bestreden beslissing niet in vraag worden gesteld. Het aanvragen van paspoorten werd volgens verzoekers ingegeven door de optie van een vertrek maar ook omdat zij niet zonder identiteitsdocumenten konden blijven en omdat dit tot de mogelijkheden behoorde omdat iemand hen erbij kon helpen. Verzoekers wijzen er terloops op dat het niet helemaal correct is dat er sedert mei 2010 helemaal niets zou zijn gebeurd aangezien verzoekers informatie kregen dat er regelmatig een verdachte auto in hun straat circuleerde en zij een convocatie kregen. Deze convocatie, die twee weken nadat ze de paspoorten ontvangen was toegekomen, was volgens verzoekers een signaal dat er iets op til was waardoor zij het land verlieten.

Tegen de vaststelling dat zij officiële binnenlandse paspoorten lieten opmaken tijdens een periode dat zij ondergedoken waren, brengen verzoekers in dat zij niet eeuwig zonder identiteitsdocumenten konden blijven en dat zij veel geld betaald hebben voor de paspoorten. Met betrekking tot het afhalen van het diploma geven verzoekers aan dat dit gedurfd is, maar zeker niet onbegrijpelijk. Tevens wijst eerste verzoeker erop dat hij deze stappen slechts ondernam nadat hij reeds enige tijd ondergedoken was en hij stipt tenslotte aan dat een diploma niet als een onbelangrijk document kan worden gekwalificeerd omdat iemand er jaren van zijn leven aan spendeert.

Aangaande zijn beperkte kennis en interesse in zijn asielp Problemen vermeldt eerste verzoeker dat van hem, die op het ogenblik van de feiten amper 16 jaar oud was, moeilijk kan worden verwacht dat hij een onderzoek zou voeren naar de context van de moord op zijn moeder omdat dit niet zonder gevaar is en geld zou kosten. Eerste verzoeker wenst wel de aandacht te vestigen op het feit dat hij betreffende de vervolgingsfeiten die hij zelf onderging wel duidelijke verklaringen heeft afgelegd en dat ook tweede verzoekster eensluidende verklaringen heeft afgelegd over de gezamenlijk beleefde periode. Verzoekers menen dat de commissaris-generaal daarmee rekening moet houden en niet zozeer met het oude dossier van verzoekers moeder, waar hij niet direct bij betrokken was en omwille van zijn leeftijd, de context en de veiligheid geen onderzoek naar kon verrichten. Het is, zo stellen verzoekers, een strategie van de autoriteiten om bepaalde misdrijven op het conto te schrijven van de rebellen. Over de convocatie opperen verzoekers dat deze wel degelijk bestaat en via de post door zijn tante werd opgestuurd maar nog moet worden vertaald. Over hun verklaringen in verband met hun reisroute stellen verzoekers dat het de eerste keer was dat zij naar Europa reisden, in moeilijke omstandigheden en dat zij op de smokkelaar vertrouwden. Zij bevestigen dat zij langs een alternatieve route de Schengenzone zijn binnengekomen en niet via een reguliere grenspost. Verzoekers betreuren dat de documenten die zij hebben neergelegd zo lichtzinnig terzijde worden geschoven omdat de stukken getuigen van interesse en oprechte medewerking. Zij wijzen er nogmaals op dat zij een omstandig dossier hebben omtrent de moord op de moeder van eerste verzoeker waardoor zij de Raad verzoeken om alles nogmaals te heronderzoeken.

Aan hun verzoekschrift voegen verzoekers een kopie toe van een convocatie.

2.2. Uit de redactie van het middel blijkt dat verzoekers het oneens zijn met de motieven van de bestreden beslissing zodat zij in wezen een schending aanvoeren van de materiële motiveringsplicht.

2.3. In de bestreden beslissingen, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt in de eerste plaats gewezen op de complexe situatie in Tsjetsjenië en de noodzaak van een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming. Het asielaanbod van verzoekers wordt in de bestreden beslissingen echter ongeloofwaardig geacht omwille van het feit dat verzoeker de laatste keer werd meegenomen op 27 mei 2010 en zij anderhalf jaar wachtten alvorens uit hun land van herkomst te vertrekken. De meldingen van de buurman over de verdachte wagen en de convocatie kwamen twee weken nadat hun paspoorten klaar waren, zodat dit volgens de commissaris-generaal geen motief vormde voor hun vertrek. Daarnaast is het luidens de bestreden beslissing onlogisch dat er voor verzoekers paspoorten werden opgemaakt gedurende een periode dat zij ondergedoken waren, omdat de overheden hem opnieuw zouden kunnen vervolgen. Ook wordt er door de commissaris-generaal op gewezen dat het afhalen van zijn diploma door eerste verzoeker niet te rijmen valt met een vrees voor vervolging omdat verzoeker zich hiermee blootstelt aan een risico en dit geen onmisbaar document is. Ten tweede wordt in de bestreden beslissingen gewezen op de geringe kennis van verzoekers over hun problemen. Zo lijken verzoekers bijzonder weinig te weten over de convocatie die ze hebben ontvangen en hebben zij niet geïnformeerd naar de huidige stand van zaken van hun problemen, waarbij zij onwetend zijn over de vraag of zij momenteel officieel worden gezocht. De beperkte interesse van eerste verzoeker wordt verder in de verf gezet door het feit dat een belangrijke informatiebron, namelijk de man van zijn nicht, die bij de politie werkt, onbenut bleef. Ten derde wordt in de bestreden beslissingen gewezen op het feit dat de verklaringen van verzoekers in

verband met hun reisroute indruisen tegen de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Tenslotte wordt gesteld dat de actuele situatie in Tsjetsjenië voor burgers geen reëel risico op ernstige schade inhoudt als gevolg van willekeurig geweld. De commissaris-generaal besluit ook dat de door verzoekers neergelegde documenten niet van aard zijn om de geloofwaardigheid van hun asielrelaas te herstellen.

2.4. Verzoekers insinueren dat hun geloofwaardigheid in twijfel wordt getrokken op grond van subjectieve interpretaties, maar geven hiervan geen concrete voorbeelden. Het feit dat verzoekers anderhalf jaar hebben gewacht sedert de laatste vervolgingsfeiten alvorens hun land van herkomst te verlaten, relativeert wel degelijk het acuut karakter van hun voorgehouden vrees. Blijkens het administratief dossier verklaarde eerste verzoeker zelf dat er in de periode tussen zijn vrijlating eind mei 2010 en zijn vlucht niets meer gebeurde (stuk 4, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS, 1 maart 2012, p. 20). In hun verzoekschrift trachten verzoekers dit te nuanceren door te stellen dat zij geïnformeerd werden dat er een verdachte auto in hun straat circuleerde en dat zij een convocatie kregen. Uit het gehoorverslag van eerste verzoeker blijkt echter dat deze recente feiten niet als een vluchtaanleiding kunnen worden aanzien omdat zij op dat ogenblik reeds hun paspoorten hadden afgehaald met het oog op hun vertrek (stuk 4, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS, 1 maart 2012, p. 21). Verzoekers kunnen dus geenszins worden bijgetreden waar zij stellen dat deze feiten voor hen een signaal waren waardoor zij het land verlieten omdat zij toen reeds de vereiste documenten hadden bezaten. Het gedrag van verzoekers kan niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Verzoekers wijten hun afwachtende houding aan de persoonlijkheid van eerste verzoeker die hij sedert de dood van zijn moeder zou hebben ontwikkeld. Los van hun afwachtende houding stroken de activiteiten van verzoekers evenmin met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Zo lieten verzoekers wél paspoorten opmaken toen zij ondergedoken waren, terwijl eerste verzoeker zijn belagers net in de waan liet dat hij dood was, wat trouwens de reden was voor het feit dat hij zijn verwondingen ingevolge de arrestatie van mei 2010 niet onmiddellijk liet verzorgen (Ibid., p. 20). De uitleg die verzoekers geven voor dit gedrag, namelijk dat zij niet eeuwig zonder identiteitsdocumenten konden blijven, overtuigt niet in het minst aangezien het risico om door de belagers van eerste verzoeker te worden ontdekt geenszins opweegt tegen het eventuele gebrek aan identiteitsdocumenten. Bovendien blijkt uit zijn verklaringen dat eerste verzoeker kort na de aanval van mei 2010 bij de decaan zijn diploma ging afhalen (Ibid., p. 25), waardoor hij in de openbaarheid treedt en een niet te onderschatten risico loopt. Het belang van een diploma is niet van die aard dat men zich daarvoor vrijwillig zou blootstellen aan een risico op vervolging. De commissaris-generaal kon rechtsgeldig besluiten dat de gedragingen van verzoeker een negatie inhouden van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

2.5. Van iemand die vervolgd wordt en daarom besloot te vluchten mag in redelijkheid worden verwacht dat deze zich op zijn minst informeert naar de stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Uit het administratief dossier blijkt dat eerste verzoeker nooit geïnformeerd heeft naar de actuele stand van zaken van zijn problemen (Ibid., p. 25). In hun verzoekschrift stellen verzoekers dat moeilijk van hem kan worden verwacht dat hij een onderzoek zou voeren naar de context van de moord op zijn moeder. De Raad merkt echter op dat de bestreden beslissing geenszins van verzoeker verwacht dat hij een doorgedreven onderzoek voert, maar dat hij minstens via contactpersonen in zijn land van herkomst tracht te achterhalen of hij op heden officieel wordt gezocht. Verzoekers nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de ernst van de vrees voor vervolging. Het feit dat de verklaringen van verzoekers op bepaalde vlakken wel duidelijk zijn en geen onderlinge tegenstrijdigheden vertonen, doet hieraan geen afbreuk.

2.6. Onduidelijkheid omtrent de reisweg houdt een bijkomende negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Door hun eerdere verklaringen met betrekking tot hun reisroute te bevestigen, slagen verzoekers er niet in aan te tonen dat de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat aan de buitengrenzen van het Schengengebied strenge en individuele controles plaatsvinden (stuk 14, Landeninformatie, Antwoordfiche, Toegang Schengenzone, 21 november 2006), niet met de werkelijkheid overeenstemt. Het komt hierbij aan de asielzoeker toe te verhelderen welke alternatieve routes hij zou hebben gebruikt en hoe hij – eventueel op slinkse wijze – de controles zou hebben omzeild, waartoe verzoekers volstrekt in gebreke blijven.

2.7. De Raad wijst erop dat de dood van de moeder van eerste verzoeker niet wordt betwist, maar dat geenszins wordt aangetoond dat verzoekers omwille van deze feiten, die van 13 september 2002 dateren (stuk 4, gehoorverslag eerste verzoeker CGVS, 1 maart 2012, p. 13) op heden behoefte zouden

hebben aan internationale bescherming. Verzoekers spreken zichzelf tegen in hun verzoekschrift waar zij enerzijds stellen dat omwille van de jeugdige leeftijd van eerste verzoeker destijds niet zozeer rekening dient te worden gehouden met het dossier van zijn moeder en anderzijds de Raad te vragen om het omstandige dossier van de moeder te heronderzoeken. De Raad ziet overigens niet in hoe een heronderzoek van deze elementen aanleiding zou kunnen geven tot een andere conclusie.

2.8. Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt de Raad vast dat de convocatie die verzoekers aan hun verzoekschrift toevoegen, een kopie van een anderstalig document betreft dat niet voorzien is van de vereiste voor eensluidend verklaarde vertaling. Daargelaten de vraag of verzoekers dit document niet eerder konden neerleggen, kan aan een gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopie geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135).

2.9. Gelet op het ongeloofwaardig karakter van hun asielrelaas kunnen verzoekers zich ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van hun relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. De Raad stelt vast dat verzoekers niets inbrengen tegen de beoordeling door de commissaris-generaal van de actuele situatie in Tsjetsjenië, waardoor de Raad deze motieven overneemt en tot de zijne maakt.

2.10. De bestreden beslissingen steunen op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

Het aangevoerde middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partijen geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

F. TAMBORIJN